

Kirjanpitäjä hakusessa

Yritysmaailmassa kysyntä ja tarjonta pyrkivät yleensä tasapainoon. Kuluttajat ohjaavat palveluntuottajia tuottamaan niitä palveluja, joista on kysyntää.

Mielestäni Fuengirolassa on erikoinen tilanne sikäli, että kaikki tuppavaat järjestämään samantyyppistä yritystoimintaa. Baarit järjestävät karaokea, tietokilpailuja jne. Kun joku keksii hyvän idean, toiset seuraavat perässä. Voi kuvitella, ettei sillä keinolla kaikille riitä asiakkaita.

Sitten on taas aloja, joilla ei sitten millään saa palvelua. Kirjanpito palvelu on eräs niistä. Rannikolla on yli kaksikymmentä yhteisöä ja monella on huutava pula kyseisestä palvelusta. Myös Suomela on etsinyt henkilöä tai yritystä, jolta voisi ostaa kirjanpito palvelua.

Uskoisin Suomesta tänne muuttaneista löytyvän myös tämän ammatin omaavia henkilöitä.

Marraskuun aforismi

Anna se pois, ET MENETÄ MITÄÄN

Usein se pelastaa päiväsi. Luultavasti muistat koska sait sen viimeksi. Usein se kannustaa työtäsi enemmän kuin raha.

Se on aivan yhtä hauskaa antaa kuin saada. Et koskaan oihda kun sait suuren sellaisen. Pienikin sellainen saa sinut hymyilemään.

Fuengirolassa on yli kymmentuhatta muuttolintua, jotka tulevat lokakuussa ja lähtevät keväällä takaisin pohjoiseen. Tuona ajanjaksona tarvitsisimme Suome-llassakin kirjanpitäjää.

On erikoinen tilanne jos yhteisöt joutuvat hankkimaan kirjanpito palvelunsa Suomesta, lähettämään tositteet Suomeen. Nettiaikaan sekään ei ole mahdotonta, mutta on kohtalaisen hankala käytännössä.

Toivon ammatin omaavia rohkeasti tarjoamaan meille kyseistä palvelua.

Olavi Turunen, pj.

Kaikki toivovat saavansa sen. Kukaan ei voi ostaa sitä vaikka kuinka haluaisi. Silti jokaisella on niitä määrätön määrä jaettavaksi. Sinullakin.

Koska annoit sellaisen viimeksi?

Vilpittömän, arvostavan, toista ihmistä kannustavan KIITOKSEN?

Kulttuuritervehdyksiä lokakuulta

Lokakuussa hemmoteltiin ajoissa Aurinkorannikolle rantautuneita suomelalaisia kolmella eri taidenautinnolla, kirjallisuuden, kuvataiteen ja musiikin muodossa. Sunnun-taina 5.10. avattiin Kirsti Saarelan grafiikan näyttely, perjantaina 10.10. juhlittiin Aleksis Kiveä ja suomalaista kirjallisuutta sekä avattiin Suomen toimintakausi, tiistaina 14.10. raikui Suomen salissa harmonikkamusiikki.

Kuvallista herkkyyttä Suomesta

Viime syksynä alkanut **Ihanaisen Rajan** ja **Tuovisen Matin** organisoima taidesilta sai jatkoa. Nyt taiteilijavieraana esittäytyi **Kirsti Saarela** Suomesta esittelemällä grafiikan töitään Suomen taideseinällä. Kesän aikana kasvonsa pesseen salin ilmeeseen nämä kevyet, pienikokoiset työt oli ripustettu tyylikkäästi ja ilmavasti.

Kirsti Saarela on toiminut lastentarhanopettajana ja harrastanut kuvataiteen eri muotoja usean vuosikymmenen ajan. Vuonna 1992 hän hakeutui Espoon Työväenopiston grafiikankurssille ja sille tielle jäi. Grafiikasta löytyi hänelle mieluinen kuvataiteen muoto. Hän on täydentänyt tietoja ja taitoja lukuisilla eri kursseilla eri opettajien ohjauksessa ja on osallistunut töillään Espoon Työväenopiston näyttelyihin 20 vuoden ajan.

Yhteisnäyttelyissä on tavallista, että pienimuotoiset grafiikantyöt jäävät värikäiden, isokokoisten maalausten jalkoihin. Niitä ei joko huomata tai ei jakseta tarkastella. Siksi grafiikkaa ei arvosteta kuten maalaustaidetta. Graafisten töiden tarkastelu vaatii lähituntumaa, poiketen täysin maalausten katseluetäisyydestä. Suomen taideseinä antoi lähitarkasteluuni hyvän mahdollisuuden tutkia yksityiskohtia ja kuvan tarinoita. Tekniikkana grafiikka on suuritöistä, se vaatii piirtämistäittoa, tarkkuutta ja kestävyyttä monivaiheeseen

työskentelyyn. Työ ei synny nopeasti, mutta kun painolaatta on valmis, voidaan työtä ottaa runsaasti vedoksia. Työn vasemmassa alareunassa olevat numerot kertovat vedosten lukumäärän ja sen, kuinka mones vedos ko. työ on. Kirsti Saarela käyttää grafiikan monista lajeista etupäässä etsäusta ja akvatintaa. Kuva piirretään kuparilaatalle peilikuvana, sitten syövytetään happoilla, peitetään pinnoitteella, levitetään väri, pyyhitätään ja vedostetaan koneellisesti erikoispaperille.

Kirsti Saarelan töiden aiheet liikkuvat luonnossa ja ihmisissä, myös muutama enkeli on liidellyt näyttelyyn. *Siniset enkelit* ja *Ruskaenkelit* (2009) on toteutettu kollaasimaisesti eli on otettu samalla laatalla eri sävyisiä vedoksia, leikeltä ja koottu uudeen rytmikkääksi kokonaisuudeksi. Kasvi-aiheista nousi esiin kaunismuotoinen *Elämänpuu* (2014). Metsäisissä monotypioissa *Kultasade*, *Keltainen kuu* (2014) taiteilija kokee metsän pelottavana ja tummasävyisenä, samoin puupiirroksissa *Kesäyö* ja *Yöllä* (2014) on havaittavissa pelon siemeniä. Mielenkiintoisinta oli tarkastella ihmisaiheisia töitä, joihin taiteilija oli vanginnut tapahtuman tai tilanteen. *Kävelyllä* (2010) talutetaan vanhusta kaupungilla. *Lavan laidalla* (2011) neitokaiset odottelevat seinäkoristeina tanssittajaa. *Kevätpäivän* (2012) kalpea perhe kurkistelee pirtin ovesta aurinkoa tulvivalle pihalle, mihin kissa ja

Taiteilija Kirsti Saarela (oikealla) nauttii avajaisista sisarensa Marjut Virtasen sekä Raija Ihanaisen seurassa.

Vasemmalla grafiikanvedos "Kävelyllä". Joulukuussa Suomen taidearpajaisissa on palkintona Kirsti Saarelan herkkä kasvi-aiheinen työ "Allium".

tyttö ovat jo ehtineet. Kirkkoon vaeltavat vain huivipäiset mummut. Kaupunkiaiheiset työt (2009-2010) kertovat Kirsti Saarelan osaamisesta ja grafiikkaan heittäytymisen tuloksena luoduista hedelmistä.

Seitsemän miehen voimaa

Aleksis Kiven päivää juhlisti Kirjallisuuspiiriin tehoryhmän (**Eero Teerijoki, Oiva Ikonen, Kaija Tyyskä ja Olli Kurkela**) laatima ja esittämä ohjelmakokonaisuus. Päivän aihetta lähestyttiin Seitsemän miehen voimalla, pohdittiin Impivaara-käsitettä, valaistiin A. Kiven kirjallisuuden merkitystä jälkipolville, luonnehdittiin monin esimerkein veljesten luonne-eroja ja selviytymistä yhteis-kunnan jäseniksi. Esitystä höystettiin laul-uin, runoin ja monipuolisin kuvin. Samalla Suomen toimintakausi avattiin juhlavasti ja kulttuurillisesti.

Satumaasta Meksikoon

Puskaradio oli kertonut, että kannattaa mennä kuuntelemaan Harmonikkanuoria Suomelaan. Kerrankin puskaradio oli oikeassa! Salissa istui asiallisesti 21 soittajaa pyhäpuvuissa ja harmonikat sylissä. Harmonikkanuoret huoltajineen olivat saapuneet Länsi-Uusimaalta toiselle konserttimatkalleen Espanjaan.

Alkusoittona ohjattiin katseet aavan meren tuonne puolen eli *Satumaahan*. Ohjelma oli koottu taitavasti. Soittotaitoa esiteltiin alkajista palkittuihin mestari-soittajiin. Ikähaitari oli 6 vuodesta 19 vuoteen. Juontajana toimi soitonopettaja, Kultainen harmonikka -kisan voittaja, **Marjo Suominen**, joka ilmeisesti oli koko konserttimatkan sielu ja ”äiti”. Hän johdatteli lavalle pieniä taiteilijoita lämmöllä ja esitellen rohkaisevasti samalla soittajan taustaa. Oltiin hankkimassa esiintymiskokemusta ja kartuttamassa taidokkuutta yksin tai yhdessä. Marjo Suominen oppilaita ovat pienemmät tytöt sekä kaksoiset Ville ja Veeti. Konstan ja Mikon opettajana

on **Soile Närhi**, Moranderin veljesten **Eero Nissinen**, Pitkäsen tyttöjen opettajia ovat **Heidi Velamo** sekä **Sofia Ahjoniemi**, joka opettaa myös Jonnia ja Arttua.

Oli hellyttävää katsella, kun 6-vuotiaat kaksospojat **Veeti** ja **Ville Vuola** pienillä haitareillaan soittivat terhakkaasti *Inkkarilaulun* ja heti perään sisar **Viivi Vuola**, 8 v. esitteli *Punasaappaat Meksikosta*. Ensi-esiintymisessä **Mikko Liinamaa** sai *Balatonin junan* puksuttamaan kovin rytmikkäästi, pysähtymättä. Isoäiti ja pieni sisar katsomossa saivat huokaista helpotuksesta ja iloita Mikon suorituksesta. Iän ja soittovuosien myötä näytön taidon kasvusta antoivat mm. **Jonni** ja **Arttu** tulkitsemalla ikivanhan *Rantakoivun alla*. Sisarukset **Neea** ja **Tiia Pitkänen** osoittivat taidokkuuttaan vaativilla sävelteoksilla, *Ero* ja *Kuubalaisia akvarelleja*. Neea sai Eeroon haikeutta ja surua, Tiian tulkinta akvarelleista oli moni-ilmeinen ja vahva.

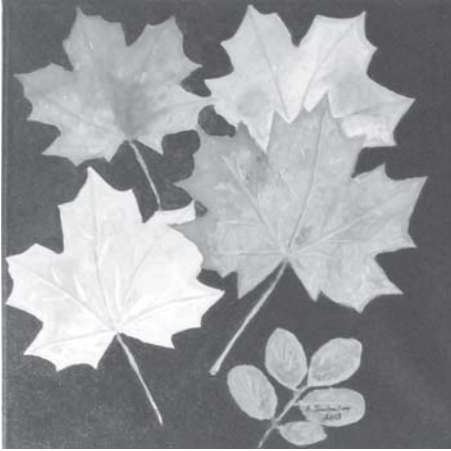
Helmenä konsertissa loisti **Moranderin** veljessarja, **Hermann**, **Eemeli** ja **Viljami**. Veljeksistä nuorimman 13-vuotiaan Viljamin tulkinta *Tuulentanssista* oli loistavaa osaaamista ja eläytymistä. 17-vuotias Eemeli tulkitse varmalla otteella vaativan *Paraphrase*

-sävellyksen. Viime vuonna Kultainen harmonikka -kilpailussa palkittu, 19-vuotias Hermann taikoi harmonikallaan esiin kaikki *Basso Ostinaton* salaisuudet käyttäen tehosteena rytmiaani ja loihtien mitä ihmeellisempiä äänisävyjä. Veljesten yhdessä esittämät ja sovittamat *Portugalilainen laulu* ja *Meksikon pikajuna* olivat kekseliästä ja riemukasta ilotulitusta suomalaisten rakastamalle harmonikkamusiikille.

Lopussa ahtauduttiin Suomen syksyiseen metsään *Metsäkukkien* sävelin ja meillemme kuulijoille jäi sävelin ja sanoin kaipuu Suomen kesäiseen metsään. Konsertin loputtua Suomelan saliin jäi leijailemaan ilo nuorten taitavuudesta ja innosta.

Harmonikkanuorten konsertti antoi näytön soittimen monipuolisuudesta, opetuksen korkeasta tasosta ja yhdessä tekemisen voimasta. Ohjelma koostui lastenlauluista vaativiin klassisiin sävelteoksiin. Kiitos nuorille ja ennen kaikkea heidän läheisilleen ja opettajilleen, jotka tukevat ja kannustavat nuoria heidän soittoharrastuksissaan. Ovella poistuessamme kuulin jonkun sanovan, että ei näistä nuorista tarvitse olla huolissaan, nämä eivät joudu kaduille mummoja potkimaan.

Se on kuulkaa nyt syksy!

Ainakin se on täällä meillä Suomessa. Niinhän se pitäisi olla kalenterin mukaan sieläkin, mutta lämpömittarit näyttävät toista. Tästä ikkunasta katsellessa näyttää kovin harmaalta. Puissa ei ole lehtiä, maassa sitäkin enemmän. Haravaa maa kaipaisi, mutta ajattelin, että lannoitettahan siitä tulee tulevan kevään ruohikolle, joten olkoon siellä. Näin tuli taas yksi syystyö ratkaistua.

Kello on tätä kirjoitettaessa kolme, siis iltapäivällä, ja on hämärää. Lämpöasteitakin mittarista löytyy kokonaista 22,6, mutta huomasin, että se olikin sisälämpötila. Piti tarkistaa uudelleen ja sitten lukema olikin 2,8, tosin vielä lämpimän puolella. Aamulla oli saman verran pakkasasteita ja mukavan liukasta mustaa jäätä. Autoon tuli vaihdettua talvirenkaat – onneksi kerrankin ajallaan. Mukavasti rapisevat asvaltilla, mutta eipähän lipsu.

Katselin säätiedotusta ja lupailivat sunnuntaiksi lähes 10 astetta lämmintä, mutta onneksi tasapuolisuuden vuoksi

runsasta sadetta ja reipasta tuulta. Sitten taas jäähtyy pakkasen puolelle ja pian kai maakin saa valkoisen värin pintaansa. Järvien lahdet alkavat vähitellen jäätyä ja joutsenetkin tarkistelevat matkavarustuksiaan etelään lähtöä varten. Menkööt, mokomatkin. En minä kadehdi... Säätiedotuksessa lupailtiin Etelä-Eurooppaan lämmintä, Malagan seudullekin 26 astetta. Toivottavasti edes tuulisi ja sataisi kovasti, niin ei tarvitsisi kadehtia täällä.

Kyllä minä niin mieleni pahoitin, kun en sinne nyt ole itse päässyt. Toisaalta siellä joutuisi kuitenkin kävelemään pitkin Paseota ja välillä poikkeamaan rantaravintolaan syömään boqueroneja patongin ja kylmän oluen kanssa. Olisko se nyt sitten niin hauskaa? Häh? Täällä saa sentään talustella vesisateessa märillä kengillä baariin syömään kuivaa munkkia ja juomaan puoli päivää seisonutta kahvia. On se niin kotoisa. Mutta onneksi täälläkin löytyy myös hyviä kahvipaikkoja, esim. Wilhelmiina, jolla yritetään korvata Thelman Pullapuodin ja Kardemumman ikävää.

Suomelan kyllä tekisi mieli. Ja Thelman Pullapuotia kaipaavat kovasti. Siellä piti käydä parikin kertaa päivässä. Kuva-taidepiiri vetäisi kovasti puoleensa, mutta onneksi meillä täälläkin pyörii Äänekosken Taiteilijaseura, jossa on kovasti oltu mukana ja piirrely toinen toistaan parempia (?) tauluja. Näyttelyissäkin on oltu mukana ihan mukavalla menestyksellä. Joku on jopa kehunutkin töitä. Onpa joku joskus ostanutkin.

Etä tällaisia kuulumisia tännepäin.

Lämpimien terveisin:

Risto, hätäaputoimittaja evp

Suomi valloittaa Espanjan

Espanjan Aurinkorannikolla elelee talvikausina noin 20 000 suomalaista hengittämässä leutoa meri-ilmaa ja ruskettamassa maidonvalkoista pohjoismaista nahkaansa. Hyvin se siellä saakin väriä, sillä seudulla on mainosten mukaan vuodessa 325 aurinkoista päivää. Suomalaisten pääpaikkoja ovat Fuengirola, Benalmádena, Torremolinos ja näiden kahta puolta Marbella ja Malaga.

Espanjalainen elämä sopii hyvin suomalaiselle eläkeläiselle. Ruoka ja viini ovat edullisia. Talvella ei tarvitse liukastella ja pelätä reisuiluun kaulan murtumista. Ei tarvitse pukea ylle suomalaiskansallisia harmaita raappahousuja, eikä huopatossuillakaan juuri ole käyttöä.

Yksi vakinaisista talviespanjalaisista, **Kaija Petäjä-Haikola**, on merkinnyt muistiin ja toimittanut kirjaksi kokemuksiaan ja tunteuksiaan. Kirja *Aurinko, vuoret ja meri* valaisee suomalaisperheen jokapäiväistä oloa. Kirjoittaja on äidinkielenopettaja, joten kynä on sujuva ja kertojan ote luonnikas. Kirja on yhden Aurinkorannikko-talven päiväkirja, joka alkaa syyskuussa 2013 ja päättyy toukokuuhun 2014. Melko tuoretta tietoa siis.

Joutenolon ihanuus

Mitä sitten tekevät suomalaiset noissa aurinkoisissa maisemissa? Syrjästäkatsojan mielestä ovat pääasiassa jouten, nauttivat lämmöstä ja elävät kuin Ellun kanat. Kuva on tietenkin väärä. Jokainen huolehtii kodistaan ja jokapäiväisen elämänsä tarpeista mutta ah ja voi miten paljon helpommin ja myös halvemmin kuin koti-Suomessa!

Espanjan suomalaiset ovat koulutettua väkeä, joten harrastukset ovat kulttuurisia

*Kaija Petäjä-Haikola:
Aurinko,
vuoret ja meri
Elämää Espanjan
Aurinkorannikolla
PEHA-Kirja 2014*

tai mieltä ja kroppaa kehittäviä. Pelataan canastaa tai petankkia, golfataan tai kuunnellaan luentoja Sofia-opistossa tai kulttuuriryhdistys Kalevassa. Nautitaan lihasoppaa Asociación Finlandesán Suomalaisista tai juhlamokkaa ja karjalanpiirakoita kotimaan lehtiä selailen luterilaisen seurakunnan tiloissa. Kaikkeen siihen on aikaa, kun ei tarvitse luoda lunta eikä lakaista nurmikolta syksyn lehtiä.

Valot, belénit ja porsaanposket

Aurinkorannikon taivas on talvellakin häkellyttävän sininen, ja Välimeri muuttaa väriään hetkestä toiseen, niin kuin kirjailija runollisesti toteaa. Hän siteeraa espanjalaista runoutta monipuolisesti, ja hänen käännöksensä ja myös omat Välimeren ja maisemien kauneutta ylistävät runonsa antavat asiatekstin lomassa lukijalle hengähdystauon ja kirjallisen elämyksen.

Espanjalaisen joulun kuvaukset ovat kirjan tärkeä anti. Joulupalot ovat niin mahtavat, että niitä varten kannattaa tehdä Suomesta matka Aurinkorannikolle juuri joulukuussa. Belénit eli jouluseimet ovat keskeinen osa maan joulunviettoa. Tämä hämmästyttää suomalaista, joka on viime vuosina joutunut todistamaan koulun jouluperinteiden alasajoa, ettei vain toisinsuskovia loukata.

Joulun niin kuin muittenkin kristillisten juhlien aikaan Epanjassa nähdään juhla-

kulkuetta, joihin väki osallistuu riemumielin. Kulkuetta suunniteltaessa ei olla köyhiä eikä kipeitä. Rahaa pistetään rekvisiittaan, ja Itämaan tietäjät vaeltavat jouluvalojen alla kimaltavissa viitoissa koreampina kuin oikeat tietäjät muinoin.

Kirja viipyilee perusteellisesti aterioissa, joita suomalaisväki nauttii, milloin kotona, milloin ystävien luona ja milloin hyvässä seurassa jossakin ravintolassa. Siinä suhteessa se on hyvin trendikäs – nythän on muotia kokata ja leipoa kuin maailmasta

heti huomenna loppuisi sapuska. On porsaanposkia ja lampaan munuaisia ja tietenkin meren eläviä, kun kerran rannalla ollaan. Tietoja esimerkiksi Espanjassa asuvien suomalaisten veroasioista, asunnoista, terveydenhoidosta ja muusta arkisesta kirjassa on niukasti. Jos suunnittelee sinne lähtöä, joutuu hankkimaan perustiedot muualta.

Viehättävä kirja, huolella ja taitavasti laadittu. Kiitos siis tekijälle.

Maijaliisa Dieckmann

Malaga tutuksi- retki 14.11.

Lähdemme tutustumaan Malagan vanhaan kaupunkiin perjantaina 14.11. klo 11 junalla Los Bolichesin asemalta. Kävelyä tulee 5-6 km. Ota mukaan henkilöllisyystodistus alennuksia varten. Mukaan mahtuu 9 henkilöä eli ilmoittaudu toimistossa olevan listaan. Opastusmaksu on 5 euroa, muu itse kunkin omasta pussista.

Kokoontuminen klo 10.45 aseman ylätasolla. Sateella ei lähdetä.

Tervetuloa mukaan!
Sirpa

Muut retket sivulla 15.

Siivoustalkoot ja talkootanssit

Suomelan syyskausi käynnistyi perinteiseen tapaan lauantaina 4.10. siivoustalkoilla. Väkeä oli kiitettävästi ja nyt sali on taas valmiina ottamaan vastaan innokkaat harrastuspiiriläiset.

Miesten voimin saivat kyytiä salin istuimet, ja tulos läpäisi naisten tekemän loppu-tarkastuksen.

Keittiössä töpinäksi pisti touhukas naiskvartetti Mirkku, Mervi, Merja ja Irja.

Perinteet jatkuivat lauantaina illalla, kun käyntiin pyörähtivät talkootanssit. Uusitulla lattialla meno oli liukasta ja tanssia tahditti ihana laulusolisti Mirjam.

Kiitos kaikille talkoisiin osallistuneille! Tästä on hyvä jatkaa toimintaa, kyllä Suomelasta talkoohenkeä löytyy!

Kotimaani ompi Suomi - kotimaani ompi Spanja

Kotimaani ompi Suomi -laulu on varmaan-kin kaikille suomalaisille tuttu, ainakin ulkosuomalaisille. Amerikan-suomalaisten keskuudessa sitä on jopa sanottu ulkosuomalaisten kansallislauluksi. Laulua pidettiin pitkään kansanlauluna. Vuonna 1983 Suomi-Seuran julkaisemassa Suomen sillan numerossa 6/1983 oli artikkeli, josta selvisi, että sekä säveltäjä että alkuperäisten sanojen tekijä olikin vuonna 1882 Yhdysvaltoihin 14-vuotiaana vanhempiensa kanssa muuttanut **Jooseppi Riippa**. Amerikan-suomalaisen musiikin tuntija **Simo Westerholm** (1945-2010) on tutkimuksissaan myös selvittänyt, että Jooseppi Riippaa (1868-1896) voidaan pitää *Kotimaani ompi Suomi* -laulun tekijänä. Tunnettu kuoromies **Uolevi Lassander** (1924-2011) julkaisi vuonna 1981 Sulasel-lehdessä Riipan elämäkertaa koskevan artikkelin. Tärkeimpinä lähteinä olivat **Annikki Wiirilinnan** artikkeli *Säveltäjä Jooseppi Riippa kotoisin Kälvään Peltokorvesta* (Keski-Pohjanmaa 20.1.-1968) sekä *Life and letters of Joseph Riippa 1868-1896* (Portland, Or. 1974).

Lisää tietoa laulun alkuperästä saatiin kun joitakin vuosia sitten Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kirjastossa **Terttu Kaivola** hyllytti kirjoja ja sattui huomaamaan 1800-luvulla painetun kirjan ja huomasi runon, jossa oli tuttuja säikeitä: ”Kotimaani ompi ...” Runossa ei puhuttu Suomesta ja tuomesta vaan Espanjasta ja kastanjasta. Kirjaston ammatilainen ryhtyi selvittämään runon arvoitusta. Tutkimuksissa selvisi, että runo oli **Theodolina Hahnssonin** (1838-1919) suomennos ruotsinkielisestä *Zigenargossen i norden*, joka taas oli ruotsinnois Emmanuel Geibelin (1815-1884) saksankielisestä *Der Zigeunerbube im Norden* Runo kertoo mustalaispojasta, joka kiertelee soittajana Pohjolassa kaukana lämpimästä kotimaastaan Espan-

jasta. Soittajapoika ikävöi kotimaataan: ”Etelässä kaunis Spanja, Spanja on mun kotimaa, siellä lehevä kastanja Ebron rannall’ humuaa. Kotimaani ompi Spanja; riennän kotikunnaille, missä lehevä kastanja varjon antaa haudalle.” Laulussa on kaikkiaan yksitoista säkeistöä, joista löytyy paljon yhtäläisyyksiä Jooseppi Riipan tekstiin. Todennäköisesti Riippa tunsu joko ruotsinkielisen runon tai Hahnssonin suomennoksen.

Jooseppi Riippa siis muutti vanhempiensa kanssa Yhdysvaltoihin 1882. Riipat asuivat Oregonin osavaltion ”suomalaisimmassa” kaupungissa Astoriassa. Vuonna 1895 Jooseppi Riippa muutti vaimonsa ja pienen poikansa kanssa Hancockiin Michiganiin viedäkseen loppuun pappisopintonsa. Kesällä 1896 Jooseppi Riippa piti Hancockin kirkossa lapsille kesäkoulua. Elokuun 28. päivä hän oli lasten poistuttua jäänyt kirkkoon vielä vähäksi aikaa. Oli kova ukonilma, ja salama oli iskenyt ensin kirkon tapuliin ja sieltä sisälle kirkkoon surmaten Jooseppi Riipan, joka oli kuollessaan vasta 28-vuotias.

Tapani Mäkinen

Jooseppi Riippa perheineen 1894.

Amerikan kuulumisia

Lähes kaksikymmentä vuotta ehti vierähtää viimeisimmästä Amerikkaan tehdystä työmatkasta. Nyt lomalaisena ja noita vuosia myöhemmin katselimme maata ja sen meininkiä kuin Liisa Ihmemaassa. Sen verran on meno muuttunut.

New Yorkissa espanja on noussut toiseksi kotimaiseksi kieleksi ja vähäinenkin asiakaspalvelussa tarvittava hymy on hävinnyt lähes täysin. Monen asiakaspalvelijan englanti on aloittelevan koululaisen tasolla. Halvantyöntekijät kun ovat tuontitavaraa ympäröivän maailman.

Liikenne on muuttunut aggressiivisemmäksi ja ruuhkat ovat suurkaupungeissa järkyttäviä.

Suurin alkushokki oli kuitenkin juomarakulttuurin muuttuminen älyttömäksi. Ennen tiesi, että 10 dollarin ostokseen tuli 8% veroa päälle ja juomarahen ohjeena oli n. 15% loppusummasta. Tietysti asia oli tipin antajan itsensä päätettävissä. Antoi minkä antoi, koska tippi oli ja on edelleenkin monen tarjoilijan ainoa palkka. Nyt vain homma on saanut ihmeellisen mutkan. 10 dollarin ostokseen tulee kuitissa edelleen se 8% ja sen jälkeen ravintola on laskenut valmiiksi juomarahen (gratuity) 18-25% paikasta riippuen ja sitten alla lukee lisäksi ”tipit” ja tyhjä rivi. Siihen asiakas voi lisätä

toisen kerran juomarahaa selvällä suomella sanottuna. Meikäläinen tasamaan tallaja jää miettimään, kuka saa sen gratuity-osuuden laskusta. Talo vai tarjoilija? Joka tapauksessa nyt 10 taalan ostos maksaa 13 rahaa ja tipit päälle, jos tekee kuten on ehdotettu.

Kolmas kulmakarvoja nostattava ilmiö on lihavien ja sairaalloisen lihavien ihmisten määrän lisääntyminen erityisesti itärannikolla ja etelässä. Heitä lyllertää vastaan jokaisella kadulla ja valitettavan usein kyse on nuorista valkoisista ja aikuisista mustan ihonvärin ihmisistä. Kun katseli valkoisen pullan pupeltamista tai lautasella olevan vohvelivuoren kastelemista vaahterasiirapilla, asiaa ei sinällään tarvitse ihmetellä. Hotellien aamiaiset ovat suomalaisilla mittareilla köyhät joskin vaatimattomat. Pahin tapaus oli 7 eri pullalaaatua tarjolla kahvin kanssa. Ei juustoa tai leikkeleitä, vain marmeladia. Ainoastaan yksi hotelli koko matkana aikana tarjosi pekonia ja muniä aamiaisella. Lähes joka paikassa

Arizonan Grand Canyon on todella suuri. Kuva ei tee sille oikeutta.

tarjoillaan kertakäyttölautasilta ja muoviterimillä.

Perinteinen amerikkalainen välittömyys ja huumori tulee edelleen esille etelässä ja lännessä – aivan kuten ennenkin. Se korostuu kun NY:sta lähtee muualle. Huimimpia huulenheittäjiä ovat taksikuskit, joiden juttuja saa nauraa vatsa kippuralla. Useimilla on ilmeisesti synnynnäinen tilannekomiikan taju ja he tarttuvat mihin tahansa asiakkaan kommenttiin ja vääntävät sen vitsiksi. Otetaan esimerkki: vitsailimme tovin niitä näitä kuskin kanssa. Sitten hän sanoi minun näyttävän ikäisekseni nuorelta ja kysyi, kuinka vanha olen. Vastasin, että uskoisitko 85 vuotta. Kaveri kääntyi salamana takapenkin suuntaan ja sanoi **Eeva-Liisaa** näyttäen, – Sir, onpa hienoa, että toitte tyttärentyttärenne kaupunkiin!

Kadulla istuvia kerjäläisiä pahville kirjoitettuihin teksteineen näkee muutaman joka kaupungissa. Yleensä tekstissä todetaan, että kyse on kodittomasta veteraa-

nista, joka tarvitsee rahaa ruokaan. Usein miehen kunto kuitenkin panee epäilemään, että raha menee nesteisiin.

Rehellisin kaveri tuli vastaan New Orleansissa. Eräänä aamuna Tommi Turmiolan kopio, krapulainen veijari kantoi laatikosta reväistyllä ruskealla pahvilla tekstiä: *Get me drunk Foundation*. Vapaa suomennos olisi kai suunnilleen *Känniin pitäisi päästä -yhdistys kerää rahaa*.

Tapakulttuurissa on eroja. Suomalainen pukeutuu ja käyttäytyy suhteellisen asiallisesti esim. teatterissa. Olimme katsomassa musikaalia Las Vegasissa ihan oikeassa teatterissa ja pukeutuneet mielestämme ”smart casual” eli siistiin vapaa-ajan asuun. Paikalliset pyörivät shortseissa ja t-paidoissa lenkkarit jalassa. Erikoisinta oli se, että lähes jokaisella oli eväät mukana katsomossa. Purkki popcornia ja iso lasi limpparia tai pitkä oluttölkki. Katsomon tuolien käsinojassa on paikka lasille tai tölkillle. Musikaali alkoi lähes sekunnilleen ohjelmassa ilmoitettuun aikaan, joka yllätti positiivisesti. Se, että porukka lamppasi esityksen aikana ilmeisesti vessaan ja takaisin tuntui oudolta. Kaikesta huolimatta *Jersey Boys* oli erinomainen tuotanto. Todellista ammattilaisten osaamista.

Viimeisellä työmatkalla USA:ssa vuosia sitten ajoimme työkavereiden kanssa vuokra-autolla pelkän kartan avulla monta reissua. Reitti löytyi aina ja me rallatelimme menemään.

Key West on USA:n eteläisin paikka, Kuubaan on matkaa vain 90 mailia.

Tällä retkellä olin etukäteen varannut navigaattorin jokaiseen vuokrattuun menopeliin. Se oli tietämättäni yksi parhaita päätöksiä, joita olen elämässäni tehnyt. Suuntaansa 6-8 kaistaiset moottoritiet, jotka nykyisin halkovat kaupunkeja, ovat tosi haasteita. Liikenne on tiuhaa, vauhti on 100-125 km/h ja ramppien numerot eivät aina kerro, mihin siitä pääsee. Jos pitäisi poistua rampista vasemmalle ja olet uloimmalla kaistalla oikealla, tehtävä on mahdoton. Navigaattorin ”Helga” tai joku muu ääni kertoo ajoissa, miten ryhmittä. Ja siitä huolimatta voi sattua virheitä. Ilman gps:n apua saattaisimme yhä pyöriä jossain Miamin esikaupungissa ja ihmetellä, kuinka sinne hotelliin oikein ajetaan.

Reissun aikana kiersimme (joissain tapauksissa vain koukaten) yhteensä 7 eri osavaltiossa itärannikolta lännen vastavalle. Aikaa kului kolme viikkoa. Tapasimme vanhoja ystäviä ja näimme uusia paikkoja.

Mahtavia, mieltä lämmittäviä ja hauskoja kokemuksia tuli roppakaupalla. Niitä on mukava muistella valokuvia katsellen.

Toisaalta kolme asiaa emme kaipaa vähääkään.

Ykkösenä jatkuva tippien levittely oikealle ja vasemmalle, toisena pitkät jonot liikenteessä, lentoasemilla, autovuokraamoissa, hotelleissa ja lähes jokaisessa muussa asiakaspalvelutilanteessa. Se on suurkaupunkien ylipääsemätön riesa. Kolmantena ”pullapohjainen”, valkoiseen leipään perustuva ruokavalio, joka on syömäpaikoissa usein ainoa vaihtoehto.

Saattaa olla, että meidän perheessä ei hodareita tai burgereita syödä hetkeen.

Kiertomatkan ominaisuuksiin kuuluu jatkuva matkustaminen ja aikaiset ylönousut.

Siksi oli taivaallista asettua talviteloille Hua Hiniin.

Tuntui hienolta kävellä 112 Residencen portista sisälle tietäen, että herätyskello ei murise klo 3.30 seuraavana aamuna eikä matkalaukkuja tarvitse ruveta raahaamaan kohti lentoasemaa.

Kyllä suuren lännen nähnyt pieni ihminen oli vähään tyytyväinen.

Leo Mujusen muistonäyttely

Taiteilija Leo Mujunen syntyi 26.1.1939 Impilahdella ja kuoli 22.11.2013 Malagassa. Muistonäyttely on avoinna Suomelan salissa marraskuun ajan.

Aina luonnosta kiinnostuneena **Leo Mujusen** ensimmäinen ajatus oli luonnontieteiden opiskelu, mutta se jäi rakkaaksi harrastukseksi kauppatieteiden opiskelun alettua. Ekonomitutkinto v. 1963 antoi mahdollisuuden siirtyä työelämässä Suomen viennin edistämiseen. Työn ohella opiskelu jatkui kauppatieteiden maisteriksi ja myöhemmin kauppatieteiden lisensiaatiksi.

Kiinnostus taiteeseen syntyi jo lapsena ja avartui ulkomaanmatkoilla ympäri maailmaa. Ensimmäinen kokeilu öljyvärimalauksesta oli v. 1982 tehty Tyyrinmäen kotisaunamaalaus. Öljyvärimalaus toimi kiireisen työelämän tasapainottajana ja aiheet olivat usein luonnosta. Sydänkohtaus ja aivoinfarkti pysäyttivät v. 2000. Oikea puoli halvaantui ja puhekyky meni. Elämä jatkui afaattikkona. Vasta v. 2003 Leo Mujunen uskalsi tarttua uudelleen siveltimeen, nyt pakosta - vasemmalla kädellä - ja Espanjan valon innoittamana. Kesät kuluvat Suomessa ja talvet Espanjan Aurinkorannikolla vaimo **Riitan** avustamana.

Näyttelyt:

- 2004 Fuengirola, yksityisnäyttely *Leo oikealla ja vasemmalla*, Suomela
- 2006 Suonenjoki, yksityisnäyttely, kahvila Tuulantei
- 2007 Suonenjoki, yhteisnäyttely *Luokan taitelijat*
- 2008 Suonenjoki, yksityisnäyttely, Sammaltalo
- 2009 Fuengirola, yksityisnäyttely *Leon juhlavuosi*, Suomela
- 2009 Suonenjoki, SYL, Riemuylioppilaiden yhteisnäyttely, Kellarigalleria
- 2010 Helsinki, yksityisnäyttely, Annikki Jäntin koti
- 2010 Leo Mujunen kutsuttiin Suonenjoen Taideseuran jäseneksi
- 2010 ja 2011 Suonenjoen Taideseuran kesänäyttely, Kellarigalleria
- 2011 Äänekoski, yhteisnäyttely *Neljä miestä Espanjasta*, Kalevi Kasurinen, Leo Mujunen, Eero Paakkunainen, Risto Tuulensuu
- 2012 Mynämäki, yhteisnäyttely, Synnöve Sevonin koti
- 2013 Fuengirola, yhteisnäyttely *Kun rakastaa*, Leo Mujunen, Sirpa Närhi, Kari Pappila, Cosmos
- 2004 -2013 Fuengirola, vuosittainen yhteisnäyttely, Suomelan taidepiiri/Taideseura

Mukavia muistoja Suomelan juhlista

Muutamina vuosina olemme olleet alkuvuodesta ”pakkasen pakolaisina” Fuen-girolassa ja nauttineet elosta siellä yhdessä muiden Suomi-siskojen ja -veljien kanssa. Viime vuodelta mieleemme jäivät erikoisesti Ystävänpäivä- ja Kalevala-juhlat. Tunnelma juhlissa oli niin mukava, iloinen ja mukaansatempaava.

Ystävänpäiväjuhlan suunnittelussa ja ohjelmien harjoittelussa oli nähty paljon vai-vaa ja hommat hoituvivatkin juhlassa hie-nosti. Saimme kokea ja nähdä taitoa sekä tunnetta juhlan alusta loppuun **Ollin** ystä-vyyspuheessa, **Humu Heikin** laulussa, har-joittelijoiden hauskoissa esityksissä, **Helisevien** riemukkaissa sävelissä ja **Tanen** haitarin haikeudessa ja juhlan päättäneessä loistokkaassa ammattilaisten flamenco-esi-tyksessä. Vatsakin sai vaatimansa, kun väli-ajalla napostelimme maukkaita tapaksia piristysjuoman kera.

Poistuessamme juhlasta olo tuntui harvinaisen hyvältä ja lämmin aalto levisi koko kehoon hymyn karehtiessa suu-pielissä. Tuo kaikki todisti, että juhla oli tehty ystävyydellä ystäville ja se kosketti! Suurkiitos vielä juhlan järjestäjille!

Kalevala-juhlasta 28.2.2014 voidaan todeta, että kirjallisuuspiiriläiset olivat panneet osaavat päänsä yhteen ja luoneet monipuolisen ja sisältörikkaan juhlan kansalliseepoksemme Kalevalan pohjalta.

”Iloisesti ellää pittää, vaik` päivää vähemmän”, muistutti **Eero** heti juhlan alkajaisiksi ja **Kaija** kajautti komeasti Eino Leinon Nocturne-laulun ”Ruislinnun laulu korvissani, tähkäpäiden päällä täysi kuu...” **Ulla** johdatteli runollaan Eeron, ”Girasolin Väinämöisen” värikkääseen kerrontaan Kalevalan runoista ja niiden sisällöstä, elämästä, tavoista, leikeistä, haaveista ja noiden asioiden yhtymäkohdista nykypäivään. Välillä estradin valloitti vah-

vistettu Örisevien kvartetti, esittäen remp-seästi lauluja sian taposta ja Heikin häistä. Kuultiin myös hauska esitys ”Laiskojen Kalevalasta” eli Kalevalaa nykyajan näkö-kulmasta.

Toinen osa juhlasta juontui ”Nuriasolin Lemminkäisen”, Suomi-poika **Oivan** tahdit-tamana. Siirryttiin jouhevasti Kalevalaisiin tunnelmiin kuvin ja sanoin, katsellen *Rauta-aika* -elokuvaa. Aluksi kuunneltiin **Vesa-Matti Loirin** laulua, rauhoittavaa ja rentout-tavaa; mikä kirvoitti tunteita laajalla skaalalla; haikeutta, surua, iloa, rakkautta ja suomalaisuutta! Mieleemme palautettiin se, kuinka ylpeitä voimme olla Kalevalasta, maailman suurimmasta runokokoelmasta, kansallistunteen nostattajasta. Kalevalan yhteydet ovat selvästi nähtävissä monilla kulttuurimme eri aloilla - kuvataiteessa, musiikissa ja jopa sarjakuvissa. Kalevalaisia henkilöahmoja esitteli iso joukko kirjalli-suuspiiriläisiä monipuolisesti ja luonnikkaasti. **Reijo Salokorven** ja Helisevien lau-lujen jälkeen juhlaväki yhtyi komeaan Karjalaisten lauluun ja juhla sai näin ansait-semansa arvokkaan päätöksen. Tuntui sy-kähdyttävälle olla suomalainen!

*Me Suomessa aikaa tulevaa
odottelemme, mitä uutta kokenemme,
siellä Suomelan tuvassa,
mukavan väen parissa!*

Mukavia juhlia ja yhdessäolon hetkiä loppuvuodeksi Teille, Suomelan väki
Marjatta ja Erkki Kangasniemi

*Setenil de las
Bodegas*

Suomelan matkat marraskuussa

14.11. lähtö klo 9.00. Harvinaisen Andalusiassa kaupunki **Setenil de las Bodegas**, kaupunki kiven sisällä, on seuraava kohteemme. Yleensä Andalusiassa kaupungit ovat valkoisia, kukkulan päällä olevia taloryhmiä, mutta tämä kaupunki on jotain aivan toista. Talot ovat kanjonin reunoille rakennetuissa luolissa ja näyttävät ikään kuin olisivat osa kalliota. Jo itse matka Rondan yläpuolella sijaitsevaan kaupunkiin on elämys huikaisevien maisemien vuoksi. Perillä Setenilissä tutustutaan kaupunkiin kävelen. Ruokailu kaupungissa. Hinta 40 € sisältää kaiken.

16.11. lähtö **Coiniin** klo 9.30. Kolmas matka on elämysmatka andalusialaiseen kädentaitoperinteeseen ja elämään maalla. Retkellä mm saadaan dreijata savea. Tutustutaan tyypilliseen maa-alaistaloon ja ruokailaan sen pihapiirissä. Hinta 40 € + ruokailu.

Tervetuloa
näille hinnoiltaan
edullisille Suomelan
matkoille.

Kaikista retkistä tarkempaa tietoa saa nettisivuilta, ilmoitustauluilta sekä Suomelan toimistolta ja suoraan Ulla Turtolalta p 645059708 tai ulla.turtola@gmail.com

26.11. lähtö klo 9.15. Lähi-kaupungit ja kulmakunnat – tutuksi teemalla vierailaan **Rincón de la Victoriassa** Malagan itäpuolella (Rincón = kulmakunta). Tämä retki järjestetään keskiviikkopäivänä, jolloin kaupungissa on markkina- ja toripäivä. Samalla vierailaan Aarreluolilla, Cueva del Tesoro. Ne, jotka eivät halua luolan uumeniin, voivat tutustua kaupunkiin ja markkinahuumuun. Ruokailu rannan tuntumassa. Hinta 40 € sisältää kaiken.

Golf-kausi käynnistyi

Suomelan golf-kerho piti kauden 2014-15 aloituskokouksensa torstaina 9.10. Paikalla oli kolmisenkymmentä aktiivigolfaria.

Suomelan puheenjohtaja **Olavi Turunen** kertoi, että yhdistyksen rekisterissä on yli 300 pelaajan nimet, jotka ovat lunastaneet jäsenkortin pidemmäksi tai lyhyemmäksi aikaa. Suomelan jäsenyys antaa hintaetuja mm. Lauro Golfin kentälle, jossa greenfee on 36 euroa ja puolen vuoden rajaton pelioikeus 895 euroa, kun normaalihinta on 995 euroa. Vastaava pariskunnan jäsenyys maksaa 1685 euroa.

Kilpailuvastaava **Kari Eklund** puolestaan kävi läpi kauden kilpailuohjelman, joka käsittää kahdeksan kilpailua. Kilpailut pidetään Laurossa maanantaisin klo 11.36 alkaen, paitsi Valopallokilpailu, joka pelataan erikseen ilmoitettavana aikana marraskuussa. Kilpailut ovat avoimia kaikille rannikon suomalaisille, pelaajan ei siis tarvitse olla Suomelan jäsen. Tällöin pelaaja joutuu maksamaan 18 euron kilpailumaksun lisäksi normaalin 55 euron greenfeen. Kilpailumaksu sisältää 10 euron lounaslipukkeen. Lauro Golfin terassin Suomela-vitriinissä on tarkempaa tietoa kustakin kilpailusta ja paikallissäännöistä. Lisätietoa www.suomela.info/toimintapiirit/golf-kerho

Golfkerhon pro **Tapani Saarentola** kävi läpi myös ryhmätuntien aiheita. Ryhmätunnit alkoivat tiistaina 14.10. klo 16, jolloin aiheena oli chippi ja putti. Tunnit jatkuvat tiistaisin. Lisäksi hän pitää lauantaisin klo 16.00 yleisiä Aim Point-puttausklinikoita. Kaikki tunnit pidetään Laurossa.

Kauden avauskilpailu

Kilpailu pelattiin 13.10. Lauro Golfissa. Kilpailuun osallistui 20 pelaajaa yhdessä sarjassa. Tulostaso oli mitä mainioin, onhan Suomen golfkaudesta vielä niin vähän aikaa. Kolme parasta palkittiin 50, 30 ja 20 euron lahjakortein.

Pelaaja	HCP	Tulos
1. Matti Tuovinen	24	37 p.
2. Anna-Liisa Niskanen	21	36 p.
3. Heimo Lehkonen	17	34 p.

Lähimmäs lippua kilpailun reillä 2 voitti **Ilkka Ulander** ja reillä 11 **Anna-Liisa Niskanen**. Arvonnassa onnetar suosi viinipulloilla **Raimo Zwegbergiä** ja **Heimo Lehkosta**. Kisan jälkeen nautittiin ruokalistaalta tilattu maittava lounas ruokajumia unohitamatta (kuva yllä).

Voittajat: Heimo Lehkonen, Matti Tuovinen ja Anna-Liisa Niskanen.

Muistathan, että Suomelan jäsenkortilla saat huomattavia alennuksia mm. Biofac-laboratoriossa sekä Lauron, Mirafloresin ja Cala Novan golf-kentillä.

Suomelan viikko-ohjelma

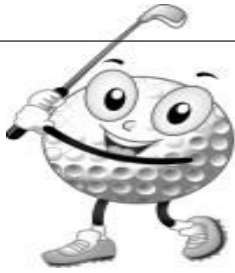
Maanantai	09.00–10.00	Venyttelyjumppa 1	Suomela
	10.15–13.00	Hopeasepät	Suomela
	12.00–15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	13.00–14.00	Senioritanssi	Suomela
	14.00–15.00	Espanjaa, Fantástico 1	Suomela
	15.00–16.00	Fantástico 2	Suomela
	16.00–17.00	Espanjan jatkokurssi	Suomela
	15.00–17.00	Mölkky	Cantera-puisto
	18.15–19.00	Äijäjumppa	Suomela
Tiistai	09.15–10.00	Keppijumppa 1	Cantera-puisto
	09.15–10.15	Español efectivo 1	Suomela
	10.30–11.30	Español efectivo 2	Suomela
	11.45–13.00	Kadonneen vyötärön metsästäjät	Suomela
	13.30–15.30	Kirjallisuuspiiri	Suomela
	17.00–18.15	Virikepiiri	Suomela
Keskiviikko	09.15–10.00	Keppijumppa 2	Cantera-puisto
	09.30–13.00	Tilkkupiiri	Suomela
	12.00–15.00	Toimisto ja kirjasto	Girasol
	13.00–15.30	Hoidot ja mittaukset	Suomela
	14.00–15.00	Lounas	Suomela
	16.15–16.30	Viikkotiedotukset	Suomela
	16.30–	Teemailta	Suomela
Torstai	09.00–12.00	Käsityö- ja kädentaitokahvila	Suomela
	09.30–11.30	Luontopiiri kk:n 1. ja 3. to	Suomelan portilta
	12.00–13.30	Jooga	Suomela
	14.00–15.00	Helisevät	Suomela
	15.15–16.15	Español efectivo 1	Suomela
	16.15–17.15	Español efectivo 2	Suomela
	17.30–19.30	Kameraseura kk:n 2. ja 4. to	Suomela
	18.00–	Golf-kerhon kokous kk:n 1. to	Suomela
Perjantai	09.00–10.00	Venyttelyjumppa 2	Suomela
	10.00–15.00	Kuvataidepiiri	Suomela
	10.15–11.00	Keppijumppa 3	Cantera-puisto
	12.00–14.00	Espanjan keskusteluryhmä	G:n uima-altaalla
	18.00–21.00	Karaoke	Suomela
Luantai	16.00–17.30	Tietovisa	Suomela
	18.00–21.00	Tanssi-ilta, elävä musiikki	Suomela
Sunnuntai	09.00–	Mijas-kävely	lähtö Girasolin yläkulmalta
	09.30–	Sohail-kävely	lähtö Rafaelin aukiolta
	18.00–20.00	Yhteislauluilta	Suomela

Marraskuun kuukausiohjelma

LA 1.11.	klo 14	Leo Mujusen muistonäyttelyn avajaiset.
	klo 18	Haloviinitanssit, suosittu Lapin Tähti musisoi, liput 5 €
SU 2.11.	klo 11	Retkelle Cartaman huutoravintolaan , bussimatkat 20 €
TI 4.11.	klo 18.30	Ylen toimittaja Brita Jokisen luento Miten narsismi ilmenee
KE 5.11.	klo 14–15	Lounas: Lihapullat, Naantalin kokkikoulu
	klo 16.30	Porvoon Kulttuuriyhdistys vierailulla Suomalassa
TO 6.11.	klo 9.30	Teemaillalla hoivakoti Omena Real esittäytyy
	klo 18	Luontopiiri
		Golf-kerhon kokous
PE 7.11.		Huom! Ei karaokea, sali varattu isänpäivälounaan valmisteluun
LA 8.11.		Huom! Ei tietovisaa eikä tanssia
SU 9.11.	klo 14	Perinteinen, ISÄNPÄIVÄLOUNAS , liput ennakkoon 20 €
MA 10.11.	klo 11.36	Golf-kilpailut Laurossa
KE 12.11.	klo 14–15	Lounas: Borsch-keitto
	klo 16.30	Teemaillalla Rami Kääriäinen, MediVital
TO 13.11.	klo 17.30	Kameraseura
PE 14.11.	klo 9	Retki Seteniliin Ullan matkassa, 40 €sisältää kaiken
	klo 11	Junalla Malagaan, retki Sirpan kanssa, opastus 5 €
LA 15.11.	klo 10	SUOMELAN SYYSKOKOUS
	klo 18	Tanssi-ilta, Pikkis musisoi, liput 4 €
SU 16.11.	klo 9.30	Retki Coiniin savityöpajalle, 40 €(ei sisällä ruokailua)
KE 19.11.	klo 14–15	Lounas: Lasagne
	klo 16.30	Teemaillalla Anumari Jääskeläinen, Cajamar
TO 20.11.	klo 9.30	Luontopiiri
	klo 18	Kk:n esitelmä: Matti Lassila, LED-valo
LA 22.11.	klo 10	GIRASOLIN SYYSKOKOUS
	klo 18	Tanssi-ilta, Mirjam ja Elias, liput 5 €
KE 26.11.	klo 9.15	Retki Rincon de la Victoriaan , 40 €sisältää kaiken
	klo 14–15	Lounas: Liha-juurespata
	klo 16.30	Teemaillalla Heikki Narkilahti, Tähtitieteen jatkoluento
TO 27.11.	klo 17.30	Kameraseura
	klo 19.30	Golf-kilpailut Laurossa, valopallokisa
PE 28.11.	klo 15	PACOSOLIN SYYSKOKOUS
LA 29.11.	klo 18	Suomelan PIKKUJOULU
SU 30.11.	klo 12	Olli Joen näyttelyn avajaiset
	klo 18	Maakuntalaulujen yhteislauluilta
TI 9.12.	klo 12	Perinteiset Annapäivämarkkinat

Lisäyksistä ja muutoksista ilmoitetaan teemaillloissa, kotisivuilla, ilmoitustauluilla, Radio Finlandiassa, paikallislehdissä sekä facebookissa.

Jäseneksi voit liittyä Suomelan toimistossa tai maksamalla jäsenmaksun pankkiin. **30 euron** kausi- (1.7.–30.6.) tai **15 euron** kk-jäsenmaksulla voit osallistua eri harrastuspiireihin. Espanjan opettaja ottaa tuntikorvauksen itselleen.

Suomelan golfkerho

AVOIMET GOLF-KILPAILUT LAUROSSA KAUDELLA 2014 – 2015

ma 10.11.2014	miehet/naiset paras pallo parikisa	klo 11.36
ma 8.12.2014	miehet/naiset kinkkukisa pistebogi 18 reikää	klo 11.36
ma 19.1.2015	miehet/naiset pistebogi 18 reikää	klo 11.36
su 15.2.2015	miehet/naiset maaottelu Suomi-Ruotsi yhteislähtö	klo 9.00
ma 2.3.2015	miehet/naiset mest.kilp. tasoit.lyöntipeli vain jäs.	klo 11.36
ma 30.3.2015	miehet/naiset paras pallo parikisa	klo 11.36

Kilpailumaksu GF+18 € sisältää 10 €:n valinnaisen aterian ja juoman.
Ilmoittautumiset Caddiemasterin ilmoitustaululla olevalle listalle tai
keklund@gmail.com Lisätietoja Caddiemasterin toimistosta.

Puheenjohtaja Eero Rautio	693 864 197	eero.rautio@hotmail.com
Kilpailutoiminta Kari Eklund	651 777 523	keklund6@hotmail.com
Valmennus Tapani Saarentola	664 672 111	tapani.saarentola@tsgolf.fi
Golfretket Aarne Kallistahti	654 771 217	akallistahti@gmail.com
Lehdistö Ilkka Ulander		ilkka.ulander@elisanet.fi

Suomelan jäsenmaksun

30e/toimintakausi (1.7. - 30.6.) tai 15e/kk

voi maksaa Suomelan toimistossa myös **pankki-tai luottokortilla**
tai pankkiin tilille **ES11 3058 0822 7327 2002 2492**

(sähköisesti maksettaessa ilman välilyöntejä)

BIC SWIFT-koodi: **CCRIES2A**, Cajamar Fuengirola.

Maksajan nimi ja jäsennumero tulee merkitä selkeästi. Uuden jäsenkortin,
mikä on myös Suomelan Golf-kerhon jäsenkortti, saa Suomelan toimistolta.

Suomelan sali:
Calle Las Canteras 49,
Los Pacos

Toimisto ja kirjasto:
Calle Las Viñas 54, Edif. Girasol,
29640 Fuengirola, Spain

Toimisto ja kirjasto ovat avoinna
ma ja ke klo 12-15